

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ข้อมูลของผู้ปกครอง สาเหตุการเลือกและแหล่งข่าว ความต้องการพัฒนาตนเอง มุมเหตุจูงใจในการเลือกสถาบัน แรงจูงใจทางวิชาการ และความคาดหวังต่อการเรียนของนักศึกษาใหม่ 2) เปรียบเทียบมุมเหตุจูงใจในการเลือกสถาบัน แรงจูงใจทางวิชาการ และความคาดหวังต่อการเรียน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมุมเหตุจูงใจในการเลือกสถาบัน แรงจูงใจทางวิชาการ และ ความคาดหวังต่อการเรียน กับเกรดเฉลี่ยสะสมเดิม และความต้องการพัฒนาตนเอง โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เข้าศึกษาในคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากรในปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 564 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยมีกระบวนการพัฒนาจนได้คุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา และความเชื่อมั่น และนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนกรกฎาคม-กันยายน พ.ศ. 2555 หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องแล้วจึงใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ IBM SPSS Statistics วิเคราะห์ข้อมูล โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอ้างอิงที่ประกอบด้วย สถิติทดสอบทีกรณีกลุ่มตัวอย่างอิสระกัน สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการทดสอบไค-สแควร์

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

สรุปว่า นักศึกษาใหม่ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2555 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 69.9 เข้าศึกษาในคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากรด้วยระบบการคัดเลือกเข้าเรียนระบบกลางการรับนักศึกษามากที่สุด ร้อยละ 94.3 ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาวิทย์ – คณิตมากที่สุด ร้อยละ 52.0 ปัจจุบันเป็นนักศึกษาในหลักสูตรนิเทศศาสตร์มากที่สุด ร้อยละ 52.3 และนักศึกษาใหม่ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2555 มีเกรดเฉลี่ยสะสมเดิมเฉลี่ย 3.21 สูงที่สุด 3.97 น้อยที่สุด 2.01

2. ข้อมูลของผู้ปกครอง

สรุปว่า ข้อมูลของผู้ปกครองของนักศึกษาใหม่ ทั้งบิดาและมารดาประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด ร้อยละ 35.4 และ 35.6 ตามลำดับ และสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด เช่นเดียวกัน โดยบิดา คิดเป็นร้อยละ 39.7 ส่วนมารดา ร้อยละ 37.1 ส่วนใหญ่มีรายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครองมากกว่า 40,000 บาท ร้อยละ 36.3 มีสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกันมากที่สุด ร้อยละ 73.7

3. สาเหตุการเลือกศึกษาและแหล่งข่าว

สรุปได้ว่า นักศึกษาใหม่ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีสาเหตุการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร เนื่องจากตรงตามความสนใจหรือความถนัดมากที่สุด รองลงมาตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน/มีโอกาสมุ่งงานทำงานสูง โดยรับทราบข่าวการรับสมัครคัดเลือกเข้าศึกษาต่อจากแหล่งข่าวช่องทางอินเทอร์เน็ต/เครือข่ายสังคมออนไลน์มากที่สุด รองลงมาอาจารย์แนะแนว/รุ่นพี่เพื่อน ๆ แนะนำ

4. มูลเหตุจูงใจในการเลือกสถาบัน

สรุปได้ว่า นักศึกษาใหม่ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความคิดเห็นหรือความรู้สึกในมูลเหตุจูงใจโดยรวมในระดับค่อนข้างมาก โดยปัจจัยสถาบันมีค่าเฉลี่ยมากกว่าปัจจัยผลึกต้น ทั้งนี้ความมีชื่อเสียงของคณะหรือของมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยสถาบันที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการเลือกสถาบันสูงสุด รองลงมา คือ อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนปัจจัยผลึกต้นที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการเลือกสถาบันสูงสุดคือ ความต้องการของผู้ปกครอง และรองลงมาเป็นเพราะรุ่นพี่จากสถาบันการศึกษาเดิมเป็นผู้ชักชวน

ผลการเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจตามสถานภาพของนักศึกษา พบว่า หลักสูตรที่เรียนในปัจจุบันที่ต่างกันมีผลต่อมูลเหตุจูงใจในปัจจัยสถาบัน ปัจจัยผลึกต้น และโดยรวมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนั้น สถานะทางเพศที่ต่างกันยังมีผลต่อมูลเหตุจูงใจด้านปัจจัยสถาบันที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับระบบการคัดเลือกนักศึกษา สาขาวิชาเดิม ไม่มีผลต่อความคิดเห็นหรือความรู้สึกของมูลเหตุจูงใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเกรดเฉลี่ยสะสมเดิมไม่มีความสัมพันธ์กับมูลเหตุจูงใจทั้งโดยรวมและทุกปัจจัย

5. แรงจูงใจทางวิชาการ

สรุปได้ว่า นักศึกษาใหม่ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความคิดเห็นหรือความรู้สึกในแรงจูงใจทางวิชาการโดยรวมในระดับมาก นักศึกษาใหม่มีแรงจูงใจทางวิชาการด้านความเชื่อในความพยายามสูงเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ แรงจูงใจทางวิชาการด้านการเห็นคุณค่าของงาน ด้านความเชื่อในความสามารถ และด้านลักษณะของงาน ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจทางวิชาการตามสถานภาพของนักศึกษา พบว่า สถานะทางเพศ สาขาวิชาเดิม และหลักสูตรที่เรียนในปัจจุบันที่ต่างกันมีผลต่อแรงจูงใจทางวิชาการโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบ พบว่า แรงจูงใจทางวิชาการด้านความเชื่อในความสามารถจะมีความคิดเห็นหรือความรู้สึกแตกต่างกัน เมื่อหลักสูตรที่เรียนในปัจจุบันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งยังมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในสถานะทางเพศ และสาขาวิชาเดิม

ส่วนแรงจูงใจทางวิชาการด้านความเชื่อในความพยายาม และแรงจูงใจทางด้านการเห็นค่าของงานมีความคิดเห็นหรือความรู้สึกแตกต่างกัน เมื่อสถานะทางเพศ และหลักสูตรที่เรียนในปัจจุบันมีความ

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนั้น สาขาวิชาเดิมที่ต่างกันมีผลต่อแรงจูงใจทางวิชาการด้านการเห็นค่าของงานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกด้วย

แรงจูงใจทางวิชาการด้านลักษณะของงานจะมีความคิดเห็นหรือความรู้สึกแตกต่างกัน เมื่อสถานะทางเพศ และหลักสูตรที่เรียนในปัจจุบันที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งยังมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในสาขาวิชาเดิม

ส่วนเกรดเฉลี่ยสะสมเดิมมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจทางวิชาการทั้งโดยรวมและทุกด้าน สำหรับระบบการคัดเลือกนักศึกษาไม่มีผลต่อความคิดเห็นหรือความรู้สึกของแรงจูงใจทางวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. ความคาดหวังต่อการเรียน

สรุปได้ว่า นักศึกษาใหม่ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความคิดเห็นหรือความรู้สึกในความคาดหวังต่อการเรียนโดยรวมในระดับมาก โดยเฉพาะการคาดหวังต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแสดงออกทางความคิดอย่างสร้างสรรค์

ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังต่อการเรียนตามสถานภาพของนักศึกษา พบว่า สาขาวิชาเดิมและหลักสูตรที่เรียนในปัจจุบันที่ต่างกันมีผลต่อความคาดหวังต่อการเรียนโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในสถานะทางเพศด้วย นอกจากนั้น เกรดเฉลี่ยสะสมเดิมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคาดหวังต่อการเรียน

สำหรับระบบการคัดเลือกนักศึกษาไม่มีผลต่อความคิดเห็นหรือความรู้สึกของความคาดหวังต่อการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

7. ความต้องการพัฒนาตนเอง

สรุปได้ว่า นักศึกษาใหม่ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนใหญ่มีความต้องการในการพัฒนาตนเอง คิดเป็นร้อยละ 85.3 โดยต้องการพัฒนาตนเองด้านการวาดรูปมากที่สุด รองลงมาด้านภาษา เช่น ภาษาอังกฤษ จีน ญี่ปุ่น

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการพัฒนาตนเองกับเพศ หลักสูตรที่เรียนในปัจจุบัน ระบบการคัดเลือกเข้าเรียน และสาขาวิชาเดิมของนักศึกษาใหม่ พบว่า เพศของนักศึกษา และหลักสูตรที่เรียนในปัจจุบันของนักศึกษาไม่เป็นอิสระกับความต้องการพัฒนาตนเองของนักศึกษา โดยปรากฏชัดเจนว่า นักศึกษาหญิงมีความต้องการพัฒนาตนเองในสัดส่วนที่มากกว่านักศึกษาชาย และนักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรนิเทศศาสตร์ก็มีความต้องการพัฒนาตนเองในสัดส่วนที่สูงกว่านักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ และหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ ตามลำดับ

สำหรับระบบการคัดเลือกนักศึกษา และสาขาวิชาเดิมของนักศึกษา พบว่า ไม่มีความเป็นอิสระกับความต้องการพัฒนาตนเองของนักศึกษาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย มีประเด็นการอภิปราย ดังนี้

1. มูลเหตุจูงใจต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร ปรากฏว่า ปัจจัยสถาบันมีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อมากกว่าปัจจัยผลักดัน ซึ่งปัจจัยสถาบันเกี่ยวข้องกับชื่อเสียงของคณะหรือมหาวิทยาลัย อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ หลักสูตรและสาขาวิชา ตรงกับความสนใจและความถนัดของตนเอง อาจารย์ผู้สอนของคณะ และสถานที่เรียนใกล้บ้าน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปรียานุช สายธนู (2552) ที่พบว่า ด้านภาพลักษณ์สถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านหลักสูตร เป็นมูลเหตุสำคัญในการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพ เช่นเดียวกับการศึกษาของ ประภา เหล่าสมบูรณ์ (2547) ที่ระบุว่า การเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของนักศึกษามากที่สุด ปัจจัยสถาบันดังกล่าวถือเป็นส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์ (product) ตามแนวคิดทางการตลาดซึ่งเป็นมูลเหตุจูงใจที่สำคัญที่สุดในการเลือกเข้าศึกษาต่อดังเช่นผลการศึกษานวลจันทร์ สมบัติมานะผล (2552) ที่ได้ทำการศึกษากลยุทธ์การตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยคริสเตียน แม้แต่การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทยังพบว่า ด้านภาพลักษณ์ ด้านหลักสูตร และด้านการบริหารจัดการส่งผลทางตรงต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อดังสะท้อนจากผลการศึกษาของ ภารดี อนันต์นาวิ (2554) ถึงแม้ว่าผลการศึกษาระบุว่า ปัจจัยสถาบันมีความสำคัญมากกว่าปัจจัยผลักดัน แต่ปัจจัยผลักดันโดยเฉพาะด้านผู้ปกครองต้องการให้เรียนก็เป็นส่วนสำคัญหนึ่งที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับ 2 รองจากชื่อเสียงของคณะหรือมหาวิทยาลัยเมื่อพิจารณาจากตัวแปรมูลเหตุจูงใจทั้งหมด ดังนั้น ผู้เกี่ยวข้องจึงเป็นปัจจัยผลักดันหนึ่งในการเลือกศึกษาต่อดังเช่นผลการศึกษาของ รัศมิ์ ทองเกิด (2554) ที่ได้ระบุว่า บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มอีสานใต้ ทั้งยังสอดคล้องกับมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงจากผลการศึกษาของ ประภา เหล่าสมบูรณ์ (2547) อีกด้วย

2. แรงจูงใจทางวิชาการของนักศึกษาใหม่คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากรมีความแตกต่างกันตามสถานะทางเพศ สาขาวิชาเดิม และหลักสูตรที่เรียนในปัจจุบัน ซึ่งเป็นผลการวิจัยที่สอดคล้องกับองค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจดังกล่าวของ อารี พันธมณี (ม.ป.ป.) ที่กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจของผู้คนนั้นจะมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะธรรมชาติของแต่ละบุคคล ตามสถานการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม ตามความสนใจ และการได้รับการเสริมแรงของแต่ละบุคคล และสืบเนื่องด้วยผลงานวิจัยของ กนกรัตน์ สุนใจ (2554) ที่พบว่า แรงจูงใจทางวิชาการ การสนับสนุนทางสังคม และการบริการชุมชน สามารถร่วมกันทำนายตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ได้แสดงให้เห็นความเกี่ยวเนื่องกันว่านักศึกษาที่มีความแตกต่างกันทางลักษณะของแต่ละบุคคลจะมีแรงจูงใจทางวิชาการที่แตกต่างกันอันหมายถึงการส่งผลต่อไปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันได้ด้วยเช่นเดียวกัน ดังนั้น สิ่งที่เกี่ยวข้องกับบุคคลรอบข้างนักศึกษาใหม่ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร คงต้องตระหนักและช่วยกันในการกระตุ้นให้นักศึกษาใหม่เกิดแรงจูงใจทางวิชาการที่ดี หรือเกิด

แรงจูงใจทางวิชาการในทิศทางที่เป็นบวกและทำให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจทางวิชาการในระดับที่สูงขึ้นได้ โดยไม่มีความแตกต่างกันทั้งในกลุ่มนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน สาขาเดิมที่ต่างกัน และหลักสูตรที่กำลังเรียน ในปัจจุบันที่ต่างกันเพื่อช่วยเสริมให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีต่อไปในอนาคต

นอกจากนั้นผลการวิจัยก็ยังพบว่าเกรดเฉลี่ยเดิมของนักศึกษาใหม่ก็มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแรงจูงใจทางวิชาการอีกด้วย หมายความว่าในกรณีที่นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยเดิมในระดับสูงก็จะมีแรงจูงใจทางวิชาการในระดับสูง แต่ในกรณีตรงกันข้ามก็คือถ้านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยเดิมในระดับต่ำก็จะมีผลให้เกิดแรงจูงใจทางวิชาการในระดับต่ำด้วยเช่นกัน ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาใหม่ที่มีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่าคนอื่น ๆ ก็ควรช่วยกันให้แรงเสริม หรือสนับสนุนนักศึกษาให้เกิดแรงจูงใจทางวิชาการเพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกันก็ควรเสริมแรงจูงใจทางวิชาการให้กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยเดิมในระดับสูงด้วยเช่นเดียวกัน

3. นักศึกษาใหม่คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากรมีความคาดหวังต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก โดยหลักสูตรที่เรียนในปัจจุบันมีผลต่อความคาดหวังต่อการเรียนโดยรวมสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ฉวีวรรณ หลิมวัฒนา (2546) ที่ศึกษาความคาดหวังของนักศึกษา คณะโบราณคดี พบว่า ความคาดหวังของนักศึกษาทุกสาขาวิชาเอกมีความคาดหวังในระดับมาก ยกเว้นนักศึกษาสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาถึงความคาดหวังสูงสุดของนักศึกษาพบว่า ต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแสดงออกทางความคิดอย่างสร้างสรรค์มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาภายในห้องเรียนมีอุปกรณ์การเรียนการสอนพร้อม มีเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้บริการเพื่อใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ทางอินเทอร์เน็ต และมีห้องปฏิบัติการให้แก่นักศึกษาอย่างเหมาะสม สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร และสถานที่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาใหม่ในอนาคตจากนักศึกษาปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

4. ความต้องการพัฒนาดตนเองของนักศึกษาใหม่คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร มีสัดส่วนร้อยละ 85.3 ใกล้เคียงกับผลการสำรวจของ ชดัตตริย ระยะสวัสดิ์ และคณะ (2553) ที่พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ร้อยละ 84.81 มีความต้องการร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาดตนเองนอกเหนือจากหลักสูตรการเรียน โดยต้องการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาต่างประเทศมากที่สุดเช่นเดียวกัน ดังนั้น ผู้บริหารหลักสูตรต่าง ๆ จึงควรจัดโครงการพัฒนาความสามารถทางภาษาของนักศึกษาเพิ่มขึ้น โดยคำนึงถึงหลักสูตรที่เรียนในปัจจุบัน และสถานะทางเพศของนักศึกษา เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษา และเตรียมความพร้อมทรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้รองรับการเปิดเสรีทางการค้าอาเซียน (ASEAN Economic Community) ในปี 2558 ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารคณะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาหรือจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เกื้อหนุนกับการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นรูปธรรม เช่น อุปกรณ์การเรียนการสอนในหลักสูตร เครื่องคอมพิวเตอร์ทั้งในและนอกห้องปฏิบัติการ เพื่อประโยชน์ในแง่ของการสืบค้น

ข้อมูลของนักศึกษา ห้องปฏิบัติสำหรับนักศึกษา จัดสภาพห้องเรียนที่พร้อมในการเรียนการสอน และเอกสารและหนังสืออย่างเพียงพอในห้องสมุด เป็นต้น เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของความคาดหวังในการศึกษา ในคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร

2. ผู้รับผิดชอบหลักสูตรของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร ต้องพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความคาดหวังของนักศึกษา โดยปรับปรุงหรือส่งเสริมให้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมการแสดงออกที่เหมาะสม และจัดกิจกรรมนอกเหนือจากหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการพัฒนาตนเองของนักศึกษา โดยเฉพาะกิจกรรมที่เพิ่มทักษะทางด้านการวาดรูป กิจกรรมเพิ่มพูนทักษะทางด้านภาษา ทักษะสังคม โดยเฉพาะการสื่อสาร การปรับตัว การกล้าแสดงออก และการส่งเสริมบุคลิกภาพให้กับนักศึกษาใหม่ การออกแบบกราฟฟิก เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับคณะ ตลอดจนมหาวิทยาลัย

3. ผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตรของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร ต้องพยายามนำเสนอผลงานเชิงวิชาการที่สามารถสร้างภาพลักษณ์ทั้งในด้านองค์กร หลักสูตร และคณาจารย์สู่ภายนอกเพิ่มมากขึ้น เพื่อสร้างความตระหนักรู้ในภาพลักษณ์ และชื่อเสียงของคณะของหลักสูตรให้เกิดขึ้นแก่ผู้เกี่ยวข้องกับนักเรียนนักศึกษาโดยเฉพาะผู้ปกครอง ซึ่งจะมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะ ตลอดจนมหาวิทยาลัย

4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบการเรียนการสอนในแต่ละวิชาต้องพัฒนากิจกรรมการเรียนที่สร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น และพัฒนาทักษะของนักศึกษาให้เพิ่มมากขึ้น

5. ผู้รับผิดชอบงานด้านประชาสัมพันธ์ของคณะ ได้แก่ บุคลากรที่ดูแลรับผิดชอบหน้าเว็บไซต์ของคณะ และ/หรือมหาวิทยาลัย ควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร และ/หรือกิจกรรมต่างๆ ในหน้าเว็บไซต์ของคณะ หรือช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ก หรือในเว็บไซต์ทางการศึกษาต่างๆ และควรมีการทำให้ข้อมูลในหน้าเว็บไซต์ของคณะมีความเป็นปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะนักศึกษามีการเข้าถึงข่าวจากแหล่งอินเทอร์เน็ตและเครือข่ายสังคมออนไลน์สูงสุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาสถานภาพของนักศึกษาใหม่ในหลักสูตรที่สอดคล้องกันระหว่างสถาบัน
2. เพิ่มการตรวจสอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรต่าง ๆ ด้วยแนวคิดทางจิตวิทยาบุคลิกภาพ
3. ศึกษาองค์ประกอบของภาพลักษณ์ทางวิชาการให้ชัดเจนขึ้น
4. เปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาก่อนและหลังการเข้ารับการศึกษา